

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10To/38/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120011125
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8120011125.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Mariána Mačuru a JUDr. Evy Rešatkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 03.03.2021, v trestnej veci proti obžalovanému A. K. pre prečin pytliactva podľa § 310 ods. 1 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/63/2020 zo dňa 20.10.2020 jednomyselne takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku **z a m i e t a** odvolanie obžalovaného A. K..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný A. K. uznaný za vinného z prečinu pytliactva podľa § 310 ods. 1 Tr. na tom skutkovom základe, že

- dňa 05.03.2020 v čase okolo 16.00 hod. v poľovníckom revíri Poľovníckeho združenia K., nachádzajúcom sa v katastrálnom území obce Z., okr. S., v rozpore s § 53 ods. 1 a § 65 ods. 2 písm. a) zák. č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve v znení neskorších predpisov, pomocou drôtu ako návnadu zavesil na strom uhynutú sliepku, kde súčasne pod ňu umiestnil a nastavil funkčnú kovovú nášľapnú pascu, pričom k odchytu zveri nedošlo, čím takto nespôsobil Poľovníckemu združeniu K. so sídlom X. XX, M., okr. S., IČO: XX XXX XXX, žiadnu škodu.

Za to mu bol podľa § 310 ods. 1 Tr. zákona za aplikácie § 38 ods. 2 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona mu bol výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona mu bola určená skúšobná doba v trvaní 30 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný J. K. ihneď po jeho vyhlásení, ktorého dôvody bližšie písomne neuviedol.

Na základe podaného odvolania krajský súd v intenciách ust. § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc i na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V posudzovanej veci boli podľa názoru krajského súdu v konaní pred súdom prvého stupňa vykonané dôkazy tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. Vykonané dôkazy okresný súd vyhodnotil spôsobom uvedeným v § 2 ods. 12 Tr. poriadku a takýmto postupom dospel k správnym skutkovým i právnym záverom.

V dôvodoch svojho rozhodnutia okresný súd uviedol, ktoré konkrétne dôkazy vo veci vykonal, ktoré skutočnosti z vykonaných dôkazov vyplývali, ako aj to, na základe ktorých konkrétnych dôkazov svoje skutkové závery ustálil a prečo obrane obžalovaného neuveril.

S dôvodmi rozhodnutia súdu prvého stupňa sa krajský súd stotožňuje a v podrobnostiach na tieto odkazuje. Aj podľa jeho názoru bolo vykonanými dôkazmi, na rozdiel od odvolacích námietok obžalovaného, nepochybne preukázané, že skutok tak, ako bol súdom prvého stupňa ustálený, sa stal a že tento skutok obžalovaný spáchal.

Len vzhľadom na podané odvolanie obžalovaným krajský súd stručne zhrňuje, že konajúci súd ustálil skutkové zistenia na podklade výpovedí svedka A. C., ale aj na podklade fotografií a listinných dôkazov.

V prvom rade obžalovaný počas konania v podstate namietal, že skutkové zistenia okresného súdu sú nesprávne, pretože vychádzajú len z výpovede svedka A. C., s ktorým sú bratrance, ale sa neznášajú. Tvrdenie, že závery o vine sú založené len na základe výpovede svedka A. C. nezodpovedá vykonanému dokazovaniu. V konaní boli predložené ako dôkaz fotografie, ktoré svedok J. C. vyhotovil počas toho, ako obžalovaný J. K. odinštaloval návnadu, ktorú predtým sám obžalovaný nastražil. Z vyhotovených fotografií je mimo iné zistiteľné, ako obžalovaný J. K. znefunkčňuje zariadenie umiestnené pod visiacou sliepkou, rovnako ako toto zariadenie pri odchode drží v ruke. Obrana obžalovaného J. K. spočívajúca v tvrdení, že po tom, čo mu A. C. vykrikoval, že je pytlík, sa išiel pozrieť na miesto, kde pôvodne odhodil sliepku, a keď zbadal, že táto sliepka visí uviazaná, túto zvesil a zároveň zobral zo sebou nejaký pochromovaný predmet, ktorý vedľa nej ležal na zemi, nezodpovedá logike jeho obhajoby. Na jednej strane sa bránil, že on nepytličil a niekto iný to narafičil, no na strane druhej bez zaváhania zničil miesto činu. Zo žiadneho dôkazu navyše neplynulo dôvodné podozrenie o zlom úmysle svedka J. C. úmyselne poškodiť obžalovanému J. K., pričom jeho výpovede počas celého trestného konania boli vzájomne konzistentné a súladné s inými zabezpečenými dôkazmi, najmä vyhotovenými fotografiami, ale aj inými vecnými dôkazmi, a to klepcom, ktorý vydal pri domovej prehliadke.

Preto aj podľa názoru krajského súdu v danom prípade niet pochybností o tom, že skutok sa stal tak, ako bol ustálený súdom prvého stupňa, a že ho ako trestne zodpovedný subjekt spáchal obžalovaný. Aj podľa odvolacieho súdu konanie obžalovaného napĺňa všetky pojmové znaky prečinu pytlíctva podľa § 310 ods. 1 Tr. zákona, pretože neoprávnene zasiahol do výkonu poľovníctva tým, že bez povolenia a zakázaným spôsobom lovil zver.

Pochybenia, ktoré by bolo možné napraviť v prospech obžalovaného nezistil krajský súd ani pri rozhodovaní prvostupňového súdu vo vzťahu k druhu a výmere uloženého trestu.

Pri rozhodovaní o treste vychádzal prvostupňový súd, ako to uvádza v dôvodoch napadnutého rozsudku, z ustanovenia § 34 Tr. zákona. Prihliadal teda na okolnosti spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť nápravy, skúmal existenciu poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Tr. zákona, či priťažujúcich okolností uvedených v ustanovení § 37 Tr. zákona, avšak ich existenciu nezistil. Ani krajský súd tak, ako súd prvého stupňa, nezistil žiadnu z poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Tr. zákona a ani žiadnu z priťažujúcich okolností uvedených v § 37 Tr. zákona, a preto okresný súd správne postupoval, keď ukladal trest v rámci trestnej sadzby podľa § 310 Tr. zákona bez úpravy hornej alebo dolnej hranice podľa zásad uvedených v ustanovení § 38 Tr. zákona, až na 2 roky.

Z odpisu registra trestov plynie, že obžalovaný J. K. už v minulosti prišiel do rozporu s Trestným zákonom, pričom v dvoch prípadoch išlo o úmyselné trestné činy proti majetku iného, avšak na obžalovaného J. K. sa už hľadí akoby nebol odsúdený. Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky je zistiteľné, že v piatich prípadoch bol za posledných 5 rokov priestupkovo postihnutý, pričom v jednom prípade aj pre priestupok proti majetku, spočívajúci v krádeži náletového dreva.

Na základe uvedeného dospel aj krajský súd k záveru, že účel trestu u obžalovaného je možné dosiahnuť podmieneným trestom odňatia slobody v polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby v trvaní 12 mesiacov na skúšobnú dobu v trvaní 30 mesiacov.

Takýto trest uložený napadnutým rozsudkom je potrebné považovať za trest primeraný, ktorý zabezpečí ochranu spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, a zároveň vyjadrí aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Keďže teda krajský súd nezistil žiaden dôvod na zmenu rozhodnutia v prospech obžalovaného, jeho odvolanie ako nedôvodné v zmysle ust. § 319 Tr. poriadku zamietol.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.